EURÓPSKA KOMISIA

V Bruseli 11.10.2011
KOM(2011) 636 v konečnom znení

OZNÁMENIE KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU, RADE, EURÓPSKEMU HOSPODÁRSKEMU A SOCIÁLNEMU VÝBORU A VÝBORU REGIÓNOV

SPOLOČNÉ EURÓPSKE KÚPNE PRÁVO NA ZJEDNODUŠENIE CEZHRANIČNÝCH TRANSAKCIÍ NA JEDNOTNOM TRHU

1. KONTEXT

Jednotný trh pre 500 miliónov spotrebiteľov patrí k najvýznamnejším úspechom Európskej únie. Jeho základné slobody umožňujú podnikateľom a občanom voľne sa pohybovať a vytvárať väzby v celej Únii bez vnútorných hraníc. Vďaka neustálemu zmenšovaniu prekážok medzi členskými štátmi EÚ získali občania viaceré výhody ako napríklad možnosť voľne cestovať, študovať a pracovať v zahraničí. Občania, ktorí sú zároveň spotrebiteľmi, získali niekoľko hospodárskych výhod, napr. lacnejšie letenky a poplatky za roaming mobilných telefónov alebo možnosť väčšieho výberu produktov. Obchodníci môžu svoju činnosť rozšíriť za hranice prostredníctvom vývozu a dovozu tovaru, poskytovaním služieb alebo registráciou v zahraničí. Tak dosahujú úspory z rozsahu a získavajú rozsiahlejšie podnikateľské príležitosti jednotného trhu.

Napriek týmto pôsobivým úspechom existujú medzi členskými štátmi EÚ ešte stále prekážky. Nie vždy umožňujú občanom plne využívať jednotný trh a konkrétnejšie cezhraničný obchod. Mnohé z týchto prekážok vyplývajú z rozdielov medzi právnymi poriadkami jednotlivých štátov. K hlavným prekážkam, ktoré brzdia cezhraničný obchod, sú rozdiely v systémoch zmluvného práva 27 členských štátov EÚ.

Všetky hospodárske transakcie sú založené na zmluvách. Preto sa obchodníci aj spotrebitelia každodenne stretávajú s rozdielmi v pravidlách týkajúcich sa uzavretia alebo ukončenia zmluvy, nápravy dodávky chybného produktu alebo úrokov, ktoré je potrebné zaplatiť v prípade oneskorenej platby. Pokiaľ ide o obchodníkov, tieto rozdiely zvyšujú náročnosť a náklady, a to najmä v prípade, že chcú svoje produkty a služby vyvážať do niekoľkých ďalších členských štátov EÚ. Pokiaľ ide o spotrebiteľov, tieto rozdiely komplikujú nakupovanie v inej ako domovskej krajine, a to najmä v situácii nakupovania on-line.

- Ťažkosti, ktorým čelia obchodníci v dôsledku rozdielov v systémoch zmluvného práva

Prekážky súvisiace so zmluvným právom môžu mať negatívny vplyv na podniky, ktoré uvažujú o cezhraničnom obchode, a môžu ich odradiť od vstupu na nové trhy. Keď sa obchodník rozhodne predávať svoje produkty spotrebiteľom alebo podnikateľom v iných členských štátoch, ocitne sa v zložitom právnom prostredí, ktoré charakterizuje rozdielnosť systémov zmluvného práva existujúcich v EÚ. Jedným z prvých krokov je zistiť, ktoré právo sa na zmluvu uplatňuje. Ak sa uplatňuje zahraničné právo, obchodník sa musí zoznámiť s jeho požiadavkami, zabezpečiť si právne poradenstvo, prípadne tomuto zahraničnému právu prispôsobiť zmluvu. Pri obchodovaní on-line môže byť úlohou obchodníka prispôsobiť webovú stránku povinným požiadavkám, ktoré platia v cieľovej krajine. Obchodníci považujú ťažkosti spojené s vyhľadávaním ustanovení zahraničného zmluvného práva za najzávažnejšiu prekážku v rámci transakcií medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi, pričom v prípade transakcií medzi podnikateľmi ju v poradí závažnosti kládli na tretie miesto[1].

---

[1] Prieskum Eurobarometer 321 o európskom zmluvnom práve v spotrebiteľských transakciách z roku 2011, s. 19 a prieskum Eurobarometer 320 o európskom zmluvnom práve v transakciách medzi podnikateľmi 2011, s. 15. V Spojených štátoch amerických je táto situácia iná. Napriek rozdielnym systémom zmluvného práva v 50 štátoch môže obchodník zaregistrovaný napríklad v Marylande bez problémov predávať svoje produkty spotrebiteľovi sídliacemu na Aljaške, pretože podľa práva Spojených štátov stačí, ak obchodník v takejto situácii zohľadní pravidlá zmluvného práva platné v

Pri prekonávaní týchto bariér vznikajú transakčné náklady, ktoré majú obrovský vplyv na malé a stredné podniky (MSP), najmä na mikropodniky a malé podniky, pretože náklady spojené so vstupom na viaceré zahraničné trhy sú v pomere k ich obratu zvlášť vysoké. Transakčné náklady na vývoz z jedného členského štátu do druhého môžu dosiahnuť až 7 % ročného obratu mikropodnikateľa. Pri vývoze do štyroch členských štátov by táto suma mohla narásť na 26 % jeho ročného obratu[2]. Obchodníci, ktorých cezhraničné transakcie spôsobené prekážkami v zmluvnom práve odradia, prichádzajú každý rok na obchode v rámci EÚ o minimálne 26 miliárd EUR[3].

- Ťažkosti, ktorým čelia spotrebitelia v dôsledku rozdielov v systémoch zmluvného práva

44 % spotrebiteľov uviedlo, že od nakupovania v iných krajinách EÚ ich odrádza neistota, aké majú spotrebiteľské práva[4]. Ak by platili jednotné európske pravidlá[5], nákup v inej krajine EÚ by zvažovala tretina spotrebiteľov, pričom v súčasnosti je to len 7 %[6]. Ich pochybnosti väčšinou súvisia s obavami, aké majú možnosti v prípade, že niečo nebude v poriadku, ako aj s neistotou, aké majú práva pri nákupe v inej krajine. Na druhej strane sebavedomým spotrebiteľom, ktorí aktívne hľadajú produkty v celej EÚ a najmä on-line, obchodníci často tovar odmietnu predať alebo doručiť. Len v priebehu jedného roka túto skúsenosť zažili aspoň 3 milióny spotrebiteľov. v cezhraničnom kontexte sú pokusy o nákup produktov on-line častejšie neúspešné ako úspešné[7] a neraz končia sklamaním a odmietavou vetou ako napr. „Tento produkt nie je dostupný vo vašej krajine."

Ambíciou Komisie je odstrániť zvyšné prekážky cezhraničného obchodu tak, že pomôže obchodníkom pri ich transakciách a spotrebiteľom zjednoduší cezhraničné nakupovanie. Je empiricky dokázané, že bilaterálny obchod medzi krajinami, ktorých právne systémy majú spoločný pôvod, ako napríklad zvykové právo v severskej právnej tradícii, je o 40 % vyšší než obchod medzi dvoma krajinami, u ktorých táto spoločná črta absentuje[8]. v súvislosti s touto skutočnosťou Komisia zaradila do svojho pracovného programu na rok 2011[9] právny nástroj európskeho zmluvného práva, na čo osobitne upozornil predseda Komisie José Manuel Barroso v liste adresovanom predsedovi Európskeho parlamentu Jerzymu Buzekovi[10]. Potreba

---

Marylande a nemusí sa zaoberať zmluvným právom Aljašky. Okrem toho došlo vďaka Jednotnému obchodnému zákonníku USA k výraznému zblíženiu systémov zmluvného práva jednotlivých štátov. Preto pre obchodníkov v USA predstavuje hospodársky priestor 50 štátov z hľadiska zmluvného práva oveľa viac vnútorný trh ako priestor 27 štátov Európskej únie predstavuje pre obchodníkov EÚ.

2 Odhad založený na odpovediach podnikov poskytnutých v panelovom prieskume MSP o dosahu európskeho zmluvného práva, ktoré sú k dispozícii na stránke: http://ec.europa.eu/justice/contract/files/report_sme_panel_survey_en.pdf a v štrukturálnej podnikovej štatistike Eurostatu).

3 Eurobarometer 320, Európske zmluvné právo v transakciách medzi podnikateľmi, s. 24 a 25.

4 Eurobarometer 299a o postojoch spotrebiteľov k cezhraničnému obchodu a ochrane spotrebiteľa, s. 10.

5 Eurobarometer 299a, s. 14.

6 Eurobarometer 299a o postojoch spotrebiteľov k cezhraničnému obchodu a ochrane spotrebiteľa, s. 13.

7 SEK(2010)385, Tretie vydanie hodnotiacej tabuľky spotrebiteľských trhov, s. 9. V tejto štúdii sa na príklade anonymných kupujúcich, ktorí sa pokúsili o takmer 11 000 skúšobných transakcií, ukázalo sa, že 61 % pokusov o nákup produktov cez hranice by skončilo neúspechom. V 50 % prípadov obchodníci odmietli predaj do krajiny spotrebiteľa.

8 A. Turrini a T. Van Ypersele, *Traders, courts and the border effect puzzle*, Regional Science and Urban Economics, 40, 2010, s. 82.

9 KOM(2010) 623 v konečnom znení, 31.3.2010, s. 7.

10 Pozri http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/10/393&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en.

odstraňovať prekážky spôsobené rozdielmi v systémoch zmluvného práva sa zdôrazňuje aj v *stratégii Európa 2020*[11] a v ďalších strategických dokumentoch EÚ. K nim patrí *Akčný plán na implementáciu Štokholmského programu*[12] *a Digitálna agenda pre Európu*[13], ktorá za jedno z kľúčových opatrení na podporu digitálnej ekonomiky považuje ustanovenie voliteľného nástroja zmluvného práva, *Preskúmanie iniciatívy „Small Business Act"*[14], ktorého cieľom je odstrániť prekážky rozvoja potenciálu MSP vrátané tých, ktoré súvisia so zmluvným právom, a *Akt o jednotnom trhu*[15], ktorý rozpracúva myšlienku právneho nástroja zjednodušujúceho cezhraničné transakcie. Okrem toho aj v *Ročnom prieskume rastu*, ktorým sa začal prvý európsky semester, bol zdôraznený potenciál právneho nástroja európskeho zmluvného práva pre povzbudenie rastu a obchodu na jednotnom trhu.[16] Poľské predsedníctvom Rady ministrov si pokračovanie v práci na európskom zmluvnom práve stanovilo ako prioritu pre druhú polovicu roka 2011[17].

1.1. Súčasný právny rámec

Súčasný právny rámec v EÚ charakterizujú rozdiely v systémoch zmluvného práva jednotlivých členských štátov. Právne predpisy EÚ obsahujú niekoľko spoločných pravidiel, ktoré často riešia osobitné problémy, ale ako je zrejmé z prílohy I, tieto harmonizované pravidlá sa väčšiny oblastí zmluvného práva nedotýkajú, a ak áno, naďalej zachovávajú členským štátom veľkú mieru flexibility, čo im umožňuje uplatňovať rôzne pravidlá. Na jednotnom európskom trhu neexistuje súbor jednotných pravidiel ani komplexné pravidlá zmluvného práva, ktoré by mohli podniky a spotrebitelia uplatňovať pri cezhraničnom obchode.

- Kolízne normy

EÚ sa usiluje zvýšiť právnu istotu v cezhraničných transakciách prostredníctvom *jednotných kolíznych noriem*. Nariadenie Rím I o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky umožňuje zmluvným stranám, aby si zvolili, ktoré právo sa uplatňuje na ich zmluvu, a určili, ktoré právo

---

11 Oznámenie Komisie: Európa 2020 Stratégia na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu, KOM(2010) 2020 v konečnom znení, 3.3.2010, s. 21. Pozri aj Ročný prieskum rastu: ďalší pokrok v rámci komplexnej reakcie EÚ na krízu, príloha 1, COM (2011) 11 – A1/2, s. 5.

12 Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov - Vytvorenie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti pre európskych občanov, Akčný plán na implementáciu Štokholmského programu, KOM(2010) 171 v konečnom znení, 20.4.2010, s. 5 a s. 24.

13 Oznámenie komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov „Digitálna agenda pre Európu", KOM(2010) 245 v konečnom znení, 26.8.2010, s. 13 a p. 37.

14 Oznámenie komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov, Preskúmanie iniciatívy „Small Business Act" pre Európu, KOM(2011) 78 v konečnom znení, 23.02.2011, s. 11 a s. 13.

15 Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov, Akt o jednotnom trhu, Dvanásť hybných síl podnecovania rastu a posilňovania dôvery, Spoločne za nový rast, KOM(2011) 206 v konečnom znení, 13.04.2011, s. 14 a s. 19.

16 Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov, Ročný prieskum rastu: ďalší pokrok v rámci komplexnej reakcie EÚ na krízu, KOM(2011)11 v konečnom znení, 12.1.2010.

17 Pozri http://pl2011.eu/sites/default/files/users/shared/o_prezydencja/programme_of_the_polish_presidency_of_the_council_of_the_eu.pdf.

sa uplatňuje v prípade, že takáto voľba nie je možná[18]. Zo svojej podstaty však kolízne normy nemôžu odstrániť rozdiely medzi jednotlivými systémami zmluvného práva hmotného. Ich účelom je určiť vnútroštátne zmluvné právo hmotné, ktoré sa uplatňuje na cezhraničnú transakciu v prípade, že by sa potenciálne mohli uplatňovať viaceré rôzne vnútroštátne systémy.

Okrem toho v cezhraničných transakciách medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi sa podľa článku 6 ods. 2 nariadenia Rím I požaduje od obchodníkov, ktorí smerujú svoje aktivity do krajiny spotrebiteľa (to znamená napríklad vytvorením webovej stránky v jazyku takejto krajiny, prijímaním platieb v mene platnej v krajine spotrebiteľa alebo použitím inej prípony názvu domény, ako je prípona krajiny obchodníka), aby dodržiavali povinnú úroveň ochrany spotrebiteľa stanovenú v krajine spotrebiteľa. Obchodník môže uplatňovať vnútroštátne právo v celom rozsahu alebo si zvoliť iné právo, čo v praxi znamená predovšetkým právo vlastnej krajiny. Aj v druhom prípade však obchodník musí dodržiavať povinné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, ktoré vyplývajú z vnútroštátneho práva krajiny spotrebiteľa, pokiaľ poskytujú vyššiu úroveň ochrany. Výsledkom je, že štandardné podmienky obchodníka môže byť potrebné zmeniť a doplniť podľa požiadaviek rôznych krajín.

- Hmotnoprávne normy

EÚ podnikla niekoľko dôležitých krokov, aby sa prostredníctvom prijatých harmonizačných opatrení zmenšili rozdiely medzi systémami hmotného práva, a to najmä v oblasti zmluvného práva. Tieto harmonizačné opatrenia však nedokážu pokryť celý životný cyklus zmluvy, a preto nezbavujú obchodníka povinnosti zohľadniť systémy zmluvného práva cieľovej krajiny. Tieto harmonizačné opatrenia sú navyše obmedzené najmä na transakcie medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi.

Pokiaľ ide o **zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi**, právny rámec EÚ významným spôsobom napomohol zvýšenie ochrany v prospech spotrebiteľov. Bez ohľadu na pokrok dosiahnutý v oblasti zosúlaďovania vnútroštátnych právnych systémov v nedávno prijatej smernici o právach spotrebiteľov je zrejmé, že v oblasti spotrebiteľského práva a zmluvného práva existujú politické hranice, pokiaľ možno uplatniť prístup, ktorého cieľom je plná harmonizácia. Odráža sa to na skutočnosti, že Európsky parlament a Rada ponechali v účinnosti smernice týkajúce sa neprijateľných zmluvných podmienok a prostriedkov nápravy pri predaji[19], ktoré členským štátom umožňujú stavať na základných zharmonizovaných právach v rozličnej miere.

Pokiaľ ide o **zmluvy medzi podnikateľmi**, pravidlá, ktoré EÚ prijala v oblasti hmotného práva, pokrývajú len niekoľko konkrétnych otázok v oblasti zmluvného práva a sú z hľadiska pôsobnosti ešte obmedzenejšie ako pravidlá pre zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi. Napríklad smernica o boji proti oneskoreným platbám[20] harmonizuje pravidlá týkajúce sa základných úrokových sadzieb z omeškania v prípade oneskorených platieb, ale umožňuje členským štátom uplatniť prísnejšie pravidlá. Na medzinárodnej úrovni bol zavedený súbor pravidiel so širšou pôsobnosťou v oblasti transakcií medzi podnikateľmi prostredníctvom

---

18 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, Ú. v. EÚ L 177 4.7.2008, s. 6.

19 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar, Ú. v. EÚ L 171, 7.7.1999, s. 12.

20 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách (prepracované znenie), Ú. v. EÚ L 48/1, 23.2.2011, s. 1.

dohovoru OSN z roku 1980 o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru (Viedenský dohovor). Viedenský dohovor však neratifikovali všetky členské štáty a neuplatňuje sa v Spojenom kráľovstve, Írsku, Portugalsku a na Malte. Nepokrýva komplexne celý životný cyklus zmluvy a (keďže v rámci systému OSN neexistuje povinná súdna právomoc porovnateľná s prípadnou súdnou právomocou Európskeho súdneho dvora, ktorou by tento mohol disponovať vo vzťahu k jednotnému trhu EÚ) neobsahuje žiadny mechanizmus na zabezpečenie jeho jednotného používania, pretože jednotlivé vnútroštátne súdy ho môžu vykladať rozdielne. Viedenský dohovor používa len pomerne malý počet obchodníkov[21].

1.2. Opatrenia potrebné na úrovni EÚ

EÚ pracuje na vývoji európskeho zmluvného práva desať rokov. v roku 2001 vydala Komisia oznámenie o európskom zmluvnom práve[22], ktorým začala proces širokej verejnej konzultácie o problémoch spôsobených rozdielmi v systémoch zmluvného práva jednotlivých členských štátov. v nadväznosti na to vydala Komisia v roku 2003 akčný plán[23], ktorý obsahoval návrh na zlepšenie kvality a súdržnosti európskeho zmluvného práva prostredníctvom vytvorenia spoločného referenčného rámca, ktorý by zahŕňal zásady, pojmy a vzorové pravidlá pre zákonodarcu Únie pri tvorbe, zmene a dopĺňaní právnych predpisov.

Komisia následne financovala prípravný právny výskum, ktorý uskutočnila medzinárodná akademická sieť. Výskumné práce boli ukončené koncom roka 2008 a vyústili do uverejnenia návrhu spoločného referenčného rámca[24], ktorý mal podobu akademického textu[25]. Analýze problematiky sa paralelne venovali spoločnosti Association Henri Capitant des Amis de la Culture Juridique Française a Société de Legislation Comparée, ktoré skoncipovali tzv. *Principes Contractuels Communs (Spoločné zmluvné zásady)*[26].

1. júla 2010 Komisia začala šesťmesačnú verejnú konzultáciu (zelená kniha) o rôznych spôsoboch, ako dosiahnuť lepšiu súdržnosť zmluvného práva v EÚ. v zelenej knihe bolo predložené spektrum rôznych možností politiky. Ich súčasťou bol súbor nástrojov stanovujúci jednotné vymedzenie pojmov, zásad a vzorových pravidiel uplatňovaných v rôznych oblastiach zmluvného práva, nariadenie, ktoré by nahradilo systémy zmluvného práva jednotlivých štátov jednotným európskym právom, ako aj koncepcia voliteľného nástroja v EÚ, ktorý by bol zmluvným stranám k dispozícii na výber ako alternatíva k súčasným vnútroštátnym právnym systémom. Komisii prišlo na túto konzultáciu 320 odpovedí[27]. Viacero zainteresovaných strán považovalo za užitočný „súbor nástrojov“, zatiaľ čo možnosť č. 4 (voliteľný nástroj európskeho zmluvného práva) dostala podporu samostatne alebo

---

21 Eurobarometer č. 320 o európskom zmluvnom práve v transakciách medzi podnikateľmi, s. 57: Len 9 % opýtaných uviedlo, že často uplatňovali medzinárodné nástroje vrátane Viedenského dohovoru a Zásad medzinárodných obchodných zmlúv UNIDROIT.

22 Oznámenie Komisie Rade a Európskemu parlamentu o európskom zmluvnom práve, KOM(2001) 398, 11.7.2001.

23 Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade Súdržnejšie európske zmluvné právo: akčný plán, KOM(2003) 68, 12.2.2003.

24 Von Bar, C., Clive, E. a Schulte-Nölke, H. (red.), Principles, Definitions and Model Rules of European Private Law. Draft Common Frame of Reference, Mníchov, Sellier, 2009.

25 Výskumné práce financovala Komisia zo 6. rámcového programu, ale návrh nepredstavuje oficiálny dokument Komisie.

26 Fauvarque-Cosson, B. a Mazeaud, D. (red.), European Contract Law, Materials for a Common Frame of Reference:
Terminology, Guiding Principles, Model Rules, Mníchov, Sellier, 2008.

27 Odpovede poslala väčšina členských štátov, veľký počet podnikateľských organizácií, niekoľko spotrebiteľských organizácií, mnohé právnické združenia a významný počet akademických pracovníkov.

v kombinácii so „súborom nástrojov“ za predpokladu splnenia určitých podmienok, a to najmä vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa a zrozumiteľnosti a používateľskej jednoduchosti ustanovení.

Ešte predtým 26. apríla 2010 vydala Komisia rozhodnutie[28], ktorým zriadila skupinu odborníkov zameranú na európske zmluvné právo a pozostávajúcu z bývalých sudcov, právnikov a akademických pracovníkov z celej Európy. Táto skupina bola poverená, aby na základe doterajšieho výskumu vypracovala štúdiu uskutočniteľnosti o prípadnom budúcom nástroji v oblasti európskeho zmluvného práva, ktorá bude venovaná najdôležitejším aspektom vyplývajúcim z praxe cezhraničných transakcií. Zriadením skupiny hlavných zainteresovaných strán (tzv. konzultačnej skupiny), ktorá skupine odborníkov poskytla praktické informácie o používateľskej jednoduchosti pravidiel vypracovaných na účely štúdie uskutočniteľnosti, Komisia zabezpečila úzke prepojenie medzi prácou expertnej skupiny a potrebami spotrebiteľov, podnikateľov (najmä MSP) a právnických povolaní. Štúdia uskutočniteľnosti bola uverejnená 3. mája 2011 ako súbor nástrojov, ktorý mal inšpirovať ďalšiu prácu inštitúcií EÚ, a viedla k získaniu hodnotných príspevkov od zainteresovaných strán a právnych expertov. Väčšina pripomienok zo 120 odovzdaných príspevkov zainteresovaných strán sa sústredila okolo troch hlavných otázok návrhu: používateľskej jednoduchosti, rovnováhy medzi záujmami podnikateľov a spotrebiteľov a právnej istoty. Komisia mnohé z pripomienok prijala za svoje, čo jej návrh skvalitnilo a posilnilo. Komisia zároveň položila zainteresovanými stranám otázku, či by mal byť do návrhu zahrnutý aj digitálny obsah, na čo väčšina opýtaných odpovedala kladne.

Európsky parlament práce na európskom zmluvnom práve dlhé roky intenzívne podporuje[29]. v odozve na zelenú knihu Komisie Európsky parlament v júni 2011 podporil štvorpätinovou väčšinou voliteľné zmluvné pravidlá pre celú EÚ, ktoré majú zjednodušiť cezhraničné transakcie (zelená kniha – možnosť č. 4)[30]. Európsky hospodársky a sociálny výbor prijal kladné stanovisko k novému pokročilému voliteľnému systému zmluvného práva[31].

2. VOLITEĽNÉ EURÓPSKE KÚPNE PRÁVO

2.1. Fungovanie spoločného európskeho kúpneho práva

V nadväznosti na rozsiahlu konzultáciu so zainteresovanými stranami a na základe posúdenia vplyvu sa Komisia rozhodla predložiť návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o spoločnom európskom kúpnom práve. Tento návrh má prispieť k povzbudeniu rastu

---

28 Ú. v. EÚ L 105, 27.4.2010, s. 109.

29 Uznesenie z 26. mája 1989 o opatreniach na zosúladenie súkromného práva členských štátov, Ú. v. ES C 158, 26.6.1989, s. 400; uznesenie zo 6. mája 1994 o harmonizácii niektorých odvetví v oblasti súkromného práva členských štátov, Ú. v. ES C 205, 25.7.1994, s. 518; uznesenie z 15. novembra 2001 týkajúce sa aproximácie občianskeho a obchodného práva členských štátov, Ú. v. ES C 140 E, 13.6.2002, s. 538; uznesenie z 2. septembra 2003 o oznámení Komisie Európskemu parlamentu a Rade – Súdržnejšie európske zmluvné právo: akčný plán, Ú. v. EÚ C 76 E, 25.3.2004, s. 95; uznesenie z 23. marca 2006 o európskom zmluvnom práve a revízii *acquis*: ďalší postup, Ú. v. EÚ C 292 E, 1.12.2006, s. 109-112; uznesenie zo 7. septembra 2006 o európskom zmluvnom práve, Ú. v. EÚ C 305 E, 14.12.2006, s. 247 – 248; uznesenie z 12. decembra 2007 o európskom zmluvnom práve, Ú. v. EÚ C323E, 18.12.2008, s. 364 – 365 a uznesenie z 3. septembra 2008 o spoločnom referenčnom rámci pre európske zmluvné právo, Ú. v. EÚ C 295E, 4.12.2009, p. 31 – 32.

30 Uznesenie z júna 2011 o možnostiach politík s cieľom dosiahnuť pokrok v oblasti európskeho zmluvného práva pre spotrebiteľov a podniky, 2011/2013 (INI).

31 Ú. v. EÚ C 84, 17.3.2011, s. 1.

a obchodnej výmeny na vnútornom trhu v súlade so zásadou zmluvnej slobody a k nastaveniu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov v súlade so zásadami subsidiarity a proporcionality. Súčasťou návrhu je súbor nástrojov, ktorý vypracovala skupina odborníkov na európske zmluvné právo a konzultačná skupina pozostávajúca zo zainteresovaných strán a ktorý zohľadňuje pripomienky zainteresovaných strán a odborníkov.

Návrh Komisie týkajúci sa spoločného európskeho kúpneho práva zavádza komplexný súbor jednotných pravidiel zmluvného práva pre celý životný cyklus zmluvy, ktoré by tvorili súčasť vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu ako tzv. druhý systém zmluvného práva. Tento druhý systém sa dôsledne zameriava na zmluvy, ktoré sú najviac relevantné pre cezhraničný obchod, a na situácie, kde je najzjavnejšia potreba odstrániť zistené prekážky. Charakterizujú ho tieto vlastnosti:

Systém zmluvného práva spoločný pre všetky členské štáty: Spoločné európske kúpne právo bude druhým systémom zmluvného práva, ktorý bude v každom členkom štáte rovnaký. Bude spoločné pre celú EÚ.

Voliteľný systém: Voľba spoločného európskeho kúpneho práva bude dobrovoľná. v súlade so zásadou zmluvnej slobody sa obchodník môže slobodne rozhodnúť, či ponúkne uzavretie zmluvy v tomto systéme (voliteľný systém) alebo zostane v systéme vnútroštátneho zmluvného práva. Podnikatelia ani spotrebitelia nie sú povinní uzavrieť zmluvu v systéme spoločného európskeho kúpneho práva.

Zameranie na kúpne zmluvy: Prostredníctvom spoločného európskeho kúpneho práva sa zavedie samostatný a úplný súbor pravidiel pre kúpne transakcie. To bude užitočné najmä, ale nie výlučne, pre dodávanie tovaru on-line. Okrem toho by ho mohli využívať obchodníci, ktorí predávajú tovar a s ním priamo súvisiace služby, napríklad montovanie kuchynských zariadení. Keďže predmetom väčšiny vnútorného obchodu EÚ je tovar[32], odstránenie prekážok kúpnych transakcií bude mať pozitívny dosah na celkový obchod v rámci EÚ. Keďže je potrebné zohľadniť rastúci význam digitálnej ekonomiky a zabezpečiť, aby mal nový režim perspektívu do budúcnosti, nové pravidlá sa budú vzťahovať aj na zmluvy o digitálnom obsahu. To znamená, že spoločné európske kúpne právo by sa mohlo používať aj pri kúpe hudby, filmov, softvéru alebo aplikácií, ktoré sa sťahujú z internetu. Tieto produkty by boli pokryté bez ohľadu na to, či sú uložené na hmotnom nosiči ako CD alebo DVD.

Obmedzenie na cezhraničné zmluvy: Pôsobnosť spoločného európskeho kúpneho práva sa zameriava na cezhraničné situácie, v prípade ktorých vznikajú problémy s dodatočnými transakčnými nákladmi a právnou komplexnosťou. Spoločné európske kúpne právo preto mieri tam, kde je potrebné, a nemožno ho používať ako všeobecnú náhradu súčasného vnútroštátneho zmluvného práva. Ostáva na posúdení členských štátov, či režimu dajú širšie uplatnenie. Členské štáty si tak môžu zvoliť, že spoločné európske kúpne právo sprístupnia aj pre domáce zmluvy, čím by sa ďalej znížili transakčné náklady podnikateľov pôsobiacich na jednotnom trhu. *Zameranie na zmluvy medzi spotrebiteľmi a podnikateľmi a na zmluvy medzi podnikateľmi, z ktorých aspoň jeden je malý alebo stredný podnikateľ*: Pôsobnosť spoločného európskeho kúpneho práva sa sústreďuje na tie oblasti, ktoré pri cezhraničných transakciách

---

[32] V publikáciách EUROSTAT-u pod názvom Statistics in Focus (Štatistika v kocke) č. 37/2010 a External and Intra-EU Trade Yearbook (Ročenka vonkajšieho a vnútorného obchodu EÚ) z roku 2009 sa uvádza, že objem obchodovania s tovarom v rámci EÚ bol v roku 2008 4-krát väčší ako objem obchodovania so službami.

spôsobujú skutočné problémy, t. j. vzťahy medzi spotrebiteľmi a podnikateľmi a vzťahy medzi podnikateľmi, z ktorých aspoň jeden je malý alebo stredný podnikateľ. Návrh sa nevzťahuje na zmluvy medzi súkromnými osobami (medzi spotrebiteľmi) a zmluvy medzi obchodníkmi, v prípade ktorých ani jedna zo strán nie je malým či stredným podnikateľom, a to preto, že v súčasnosti neexistuje preukázateľná potreba opatrenia zameraného na tieto druhy cezhraničných zmlúv. Spoločné európske kúpne právo ponecháva členským štátom možnosť rozhodnúť sa, že spoločné európske kúpne právo sprístupnia pre zmluvy uzavreté medzi obchodníkmi, z ktorých ani jeden nie je malý alebo stredný podnikateľ. Komisia bude záležitosť v nasledujúcich rokoch ďalej skúmať, aby zistila, či budú ohľadne zmlúv medzi spotrebiteľmi a zmlúv medzi podnikateľmi potrebné dodatočné legislatívne riešenia.

Rovnaký súbor pravidiel ochrany spotrebiteľa: Nariadením sa pre všetky oblasti zmluvného práva ustanoví spoločná úroveň ochrany spotrebiteľa. Táto harmonizácia reaguje na politickú a právnu požiadavku a spočíva na vysokej úrovni ochrany spotrebiteľa. Jej výsledkom bude harmonizovaný režim, ktorý zabezpečí ochranu a bezpečnosť spotrebiteľa všade tam, kde sa používa spoločné európske kúpne právo.

Komplexný súbor pravidiel zmluvného práva: Spoločné európske kúpne právo zahŕňa pravidlá, ktoré sa vzťahujú na otázky zmluvného práva s praktickým dosahom na životný cyklus cezhraničnej zmluvy. Tieto otázky patria do oblastí práv a povinností zmluvných strán a zahŕňajú prostriedky nápravy pri neplnení zmluvy, informačné povinnosti pred uzavretím zmluvy, uzavretie zmluvy (vrátane formálnych požiadaviek), práva na odstúpenie od zmluvy a jeho dôsledky, vyhlásenie zmluvy za neplatnú v dôsledku omylu, ľsti alebo zneužitia situácie, výklad, obsah a účinky zmluvy, posúdenie a dôsledky neprijateľnosti zmluvných podmienok, vrátenie plnení v prípade označenia zmluvy za neplatnú alebo jej ukončenia, ako aj premlčanie. Pre prípad porušenia záväzkov a povinností vyplývajúcich z uplatňovania tohto práva sa stanovujú sankcie. Na druhej strane niektorými témami, ktoré sú veľmi významné z hľadiska vnútroštátnych právnych systémov alebo menej súvisia s cezhraničnými zmluvami, ako sú napríklad pravidlá právnej spôsobilosti, nezákonnosť a nemorálnosť alebo zastúpenie a prípady viacerých dlžníkov a veriteľov, sa spoločné európske kúpne právo nebude zaoberať. Tieto témy sa naďalej riadia pravidlami vnútroštátnych právnych systémov, ktoré sa uplatňujú v zmysle nariadenia Rím I.

Medzinárodný rozmer: Návrh má aj medzinárodný rozmer, keďže na to, aby sa mohol uplatniť, stačí, aby bola v členskom štáte EÚ zaregistrovaná aspoň jedna zo zmluvných strán. Obchodníci by mohli využívať rovnaký súbor pravidiel vo vzťahu k iným obchodníkom z EÚ alebo mimo nej. Pokiaľ by obchodníci z tretích krajín boli ochotní predávať svoje produkty na medzinárodnom trhu na základe spoločného európskeho kúpneho práva, európski spotrebitelia by mohli čerpať z väčšej ponuky produktov so zaručenou vysokou úrovňou ochrany, ktorú toto právo ponúka. Tento medzinárodný rozmer umožňuje, aby spoločné európske kúpne právo nastavilo štandard pre medzinárodné transakcie v oblasti kúpnych zmlúv.

2.2. Účinnosť spoločného európskeho kúpneho práva

Komisia presadzuje prístup, ktorý v porovnaní s inými analyzovanými riešeniami pristupuje k problémom spôsobeným spotrebiteľom a podnikateľom v dôsledku rozdielov v zmluvnom práve tak, že pritom dodržiava zásady subsidiarity a proporcionality. Voliteľné spoločné európske kúpne právo bude účinnejšie ako riešenia pomocou nezáväzných právnych predpisov, napríklad jednoduchého súboru nástrojov (ktorý by ako nezáväzný nástroj nemohol obchodníkom a spotrebiteľom poskytnúť právnu istotu pre ich transakcie), pretože

vytvorí jediný a jednotný súbor pravidiel zmluvného práva, ktorý bude podnikateľom a spotrebiteľom priamo k dispozícii. Zároveň kombinácia uvedených vlastností, najmä skutočnosť, že spoločné európske kúpne právo predstavuje voliteľný, ale rovnaký súbor pravidiel uplatňovaný iba v cezhraničných prípadoch, znamená aj to, že môže viesť k zmenšeniu prekážok cezhraničného obchodu bez toho, aby zasahovalo do hlboko zakorenených vnútroštátnych právnych koncepcií a tradícií. Napríklad umožní členským štátom zachovať rôzne úrovne ochrany spotrebiteľa zakotvené v ich súčasných domácich systémoch zmluvného práva v súlade s *acquis* EÚ. Spoločné európske kúpne právo bude fakultatívnym systémom, ktorý bude dopĺňať už existujúce pravidlá zmluvného práva, a nie nahrádzať ich. Toto legislatívne opatrenie sa obmedzí len na to, čo je nevyhnutné na vytvorenie ďalších príležitostí pre obchodníkov a spotrebiteľov na jednotnom trhu. Okrem toho práve z dôvodu dobrovoľného charakteru tohto režimu je väčší priestor pre dohodu o súbore rovnakých pravidiel spočívajúcich na vysokej úrovni ochrany, ktoré tvoria súčasť spoločného európskeho kúpneho práva. Podnikateľ si tento systém môže zvoliť, pretože chce byť spájaný s vysokou úrovňou poskytovanej ochrany, ale nie je to jeho povinnosťou.

- Výhody pre podnikateľov

Keď si obchodník zvolí spoločné európske kúpne právo, toto právo sa stane jediným súborom pravidiel, ktoré sa budú uplatňovať v jeho rozsahu pôsobnosti. Preto bude obchodník musieť dodržiavať len jeden súbor pravidiel, a to pravidlá spoločného európskeho kúpneho práva. Už nebude potrebné brať do úvahy iné povinné vnútroštátne ustanovenia, ako by to bolo v prípade uzavretia zmluvy so spotrebiteľom z iného členského štátu. Voľbu spoločného európskeho kúpneho práva by v praxi iniciovali predajcovia. Kupujúci by potom museli pred použitím tohto druhu zmluvy dať na to výslovný súhlas.

Spoločné európske kúpne právo zabezpečí, aby podnikatelia významne znížili svoje transakčné náklady. v praxi by sa podnik, ktorý sa pokúša o rozšírenie na nové trhy, potreboval oboznámiť iba s jedným systémom zmluvného práva okrem toho, ktorý už pozná. v prípade, že sa zvolí spoločné európske kúpne právo, v porovnaní s 26 vnútroštátnymi systémami zmluvného práva, ktoré by obchodníci museli skúmať, ak by chceli podnikať v celej EÚ, sa dosiahne úspora. Preto môžu obchodníci využívať toto zjednodušené právne prostredie a s väčšou dôverou expandovať na nové trhy. Pri predaji spotrebiteľom v iných krajinách môžu obchodníci využívať skutočnosť, že si zvolili spoločné európske kúpne právo ako značku kvality.

V prípade zmlúv medzi podnikateľmi by používanie spoločného európskeho zmluvného práva bolo prospešné na zjednodušenie rokovaní malých a stredných podnikateľov o rozhodnom práve. Bolo by ľahšie dohodnúť sa na dodržiavaní neutrálneho práva, ktoré je rovnako prístupné obom zmluvným stranám v príslušných jazykoch. Potom, ako sa obchodníci oboznámia so spoločným európskym kúpnym právom, by im už v prípade jeho uplatňovania nevznikali ďalšie náklady. Keďže problém nákladov sa osobitne dotýka malých a stredných podnikateľov, spoločné európske kúpne právo sa zameriava na tie zmluvy medzi podnikateľmi, v ktorých je aspoň jednou zmluvnou stranou MSP. Aby mohli malí a strední podnikatelia využívať spoločné európske kúpne právo čo najviac, Komisia vyzve členské štáty, aby o ňom a jeho výhodách informovali obchodníkov. Navyše každý členský štát má možnosť, pokiaľ to uzná za vhodné, sprístupniť spoločné európske kúpne právo aj pre zmluvy medzi podnikateľmi, v ktorých ani jedna zo zmluvných strán nie je malým alebo stredným podnikateľom.

- Výhody pre spotrebiteľov

Spoločné európske kúpne právo je koncipované tak, aby spotrebiteľom poskytovalo vysokú úroveň ochrany, a je rovnaké vo všetkých členských štátoch, aby sa vnímalo ako značka kvality, ktorej môžu spotrebitelia pri cezhraničnom nakupovaní dôverovať. Výborne to ilustruje skutočnosť, že v prípade dodávky chybného produktu poskytne spoločné európske kúpne právo spotrebiteľovi na výber z prostriedkov nápravy. Umožňuje spotrebiteľom okamžite ukončiť zmluvu. v súčasnosti takáto voľnosť výberu pre prevažnú väčšinu spotrebiteľov v EÚ neexistuje[33]. Táto vysoká úroveň ochrany spotrebiteľov zvýši ich dôveru a povzbudí nakupovanie produktov v iných krajinách EÚ.

V záujme transparentnosti bude návrh zaručovať, že spotrebiteľ bude vždy informovaný a vyjadrí súhlas so skutočnosťou, že zmluva sa uzatvorí na základe spoločného európskeho kúpneho práva. Tieto informácie musí spotrebiteľovi poskytnúť obchodník spolu so zhrnutím jeho základných práv, a to formou štandardizovaného informačného oznámenia. Takéto oznámenie pomôže spotrebiteľom pochopiť svoje základné práva, a tak zmenší neistotu, ktorá mnohých spotrebiteľov odrádza od nakupovania cez hranice. Keďže informačné oznámenie bude mať jasný a celistvý formát a bude sa poskytovať vo všetkých úradných jazykoch EÚ, pomôže tým spotrebiteľom, ktorí zmluvné podmienky nečítajú pre ich dĺžku a zložitosť.

Z lepšej dostupnosti cezhraničných ponúk budú mať prospech spotrebitelia na trhoch, ktoré v súčasnosti obchodníci obchádzajú z dôvodu zložitosti zmluvného práva alebo preto, že pre malosť trhu a súvisiace vysoké transakčné náklady odrádzajú podnikateľov od vstupu. Pre týchto spotrebiteľov to bude prínos, pretože väčšia konkurencia na vnútornom trhu poskytne širší výber produktov a perspektívu nižších cien.

2.3. Vzťah s *acquis*

Tento návrh predstavuje dodatok k prístupu, ktorý je zakotvený v súčasnom *acquis* v oblasti ochrany spotrebiteľa. v prvom rade takéto opatrenia do seba zahŕňa a je s nimi v súlade, hoci sa neobmedzuje na stanovené minimálne úrovne ochrany. v druhom rade vzhľadom na svoje obmedzenie na cezhraničné zmluvy nepredstavuje náhradu za všeobecne uplatniteľné *acquis*. Preto bude naďalej potrebné vypracovať normy ochrany spotrebiteľa, ktoré by sa riadili tradičným prístupom k harmonizácii, ktorý sa v tejto oblasti uplatňuje. v tejto súvislosti možno očakávať, že časom sa tieto dva prístupy budú vyvíjať spoločne a budú sa vzájomne inšpirovať.

Návrh je v súlade s ostatnými politika EÚ. Napríklad predpokladá, že obchodníci zvážia využitie alternatívneho riešenia sporov ako efektívneho, rýchleho a lacného spôsobu riešenia sporov bez toho, aby sa obracali na súd. Okrem toho tí občania, ktorí sa pri sumách do 2000 EUR nechcú obracať na súd, môžu využiť európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ktoré vzniklo s cieľom zjednodušiť cezhraničné vymáhanie dlhov.

Návrh ďalej podporuje budúce iniciatívy zamerané na odstraňovanie prekážok obchodu na jednotnom trhu, a to harmonizačnými smernicami alebo inými primeranými opatreniami.

---

[33] Voľný výber prostriedkov nápravy, ktorý je ukotvený v spoločnom kúpnom práve, neexistuje v Rakúsku, Belgicku, Bulharsku, na Cypre, v Českej republike, Dánsku, Estónsku, vo Fínsku, v Nemecku, Maďarsku, Taliansku, na Malte, v Holandsku, Poľsku, Rumunsku, na Slovensku, v Španielsku a vo Švédsku. V skutočnosti rovnakú možnosť ako spoločné kúpne právo ponúka len päť členských štátov (Francúzsko, Grécko, Litva, Luxembursko a Portugalsko), zatiaľ čo prístup niekoľkých ďalších krajín je v tejto súvislosti na polceste (Írsko, Lotyšsko, Slovinsko, Spojené kráľovstvo).

Obsahuje niekoľko konkrétnych kúpnych pravidiel, ktoré sa vzťahujú na zmluvy o dodávke digitálneho obsahu a ktoré by v budúcnosti mohli tvoriť základ komplexnejšej politiky a opatrení v oblasti ochrany spotrebiteľa na digitálnom trhu. Do roku 2018 sa preskúmajú ustanovenia nariadenia, okrem iného aj z hľadiska potreby ďalej rozšíriť jeho pôsobnosť vo vzťahu k zmluvám medzi podnikateľmi, k vývoju trhu a technológií v oblasti digitálneho obsahu a k ďalšiemu napredovaniu európskeho *acquis*.

Komisia bude pokračovať v skúmaní širších aspektov spotrebiteľského práva, akým je otázka, či aktualizovať alebo rozšíriť pravidlá týkajúce sa spotrebiteľov napríklad pri revízii smernice o nekalých obchodných praktikách alebo smernice o klamlivej reklame. Okrem toho bude Komisia ďalej diskutovať o obchodných praktikách medzi podnikateľmi vrátane ich zmluvného rozmeru.

2.4. Sprievodné opatrenia

Cieľom návrhu je zabezpečiť účinné uplatňovanie a jednotný výklad spoločného európskeho kúpneho práva, a preto v návrhu počíta s budúcimi podpornými opatreniami.

Komisia bude na základe podnetov Európskeho parlamentu, podnikateľov, právnikov a spotrebiteľských organizácií úzko spolupracovať so všetkými zainteresovanými stranami na príprave „vzorových európskych zmluvných podmienok“ pre špecializované oblasti obchodu a odvetvia činnosti. Vzorová zmluva so štandardnými podmienkami dostupná vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie by mohla byť užitočná pre obchodníkov, ktorí by chceli uzatvárať cezhraničné zmluvy v systéme spoločného európskeho kúpneho práva. Komisia tento proces začne do troch mesiacov od nadobudnutia účinnosti spoločného európskeho kúpneho práva zriadením skupiny odborníkov, ktorá bude zastupovať predovšetkým záujmy používateľov spoločného európskeho kúpneho práva. Zainteresované strany by mohli prispieť potrebnými vedomosťami a expertízou o obchodných praktikách a navrhnúť štandardné podmienky vo svojom odvetví na základe vlastných praktických skúseností s používaním spoločného európskeho kúpneho práva.

Cieľom návrhu je takisto zabezpečiť jednotný výklad a uplatňovanie spoločného európskeho kúpneho práva, a preto predpokladá vytvorenie verejne prístupnej databázy európskych a vnútroštátnych justičných rozhodnutí, ktoré sú relevantné z hľadiska výkladu ustanovení tohto nástroja. Členské štáty budú musieť takéto rozhodnutia bezodkladne oznámiť Komisii.

S cieľom napomôcť porozumenie spoločného európskeho kúpneho práva Komisia usporiada pre právnikov, ktorí ho používajú, odbornú prípravu[34].

3. ZÁVER

Spoločné európske kúpne právo je konkrétnym riešením skutočného problému, ktorý trápi podnikateľov aj spotrebiteľov: náklady a právna neistota pri nakupovaní a predaji cez hranice na európskom vnútornom trhu. Zároveň predstavuje inovatívny prístup k problematike, pretože v súlade so zásadou proporcionality zachováva právnu tradíciu a kultúru jednotlivých členských štátov, a pritom podnikateľom umožňuje, aby si toto právo zvolili ako rozhodné. Pre spotrebiteľov je to prínos, a to nielen z dôvodu dôveryhodnosti, ktorou sa vyznačuje vďaka vysokej úrovni ich ochrany, ale aj preto, že jeho používanie povedie k zníženiu cien

[34] Oznámenie Komisie o posilňovaní dôveryhodnosti celoeurópskeho systému spravodlivosti: nový rozmer Európskej odbornej justičnej prípravy, KOM (2011) 551 v konečnom znení.

a väčšiemu výberu produktov. Pre obchodníkov znižuje byrokraciu a transakčné náklady, čím prispieva k zväčšeniu objemu cezhraničného obchodu a rastu európskeho hospodárstva.

Komisia bude úzko spolupracovať s Európskym parlamentom a Radou, ako aj s národnými parlamentmi, aby sa dohoda o spoločnom európskom kúpnom práve dosiahla rýchlo a včas do 20. výročia jednotného trhu. Komisia bude zároveň pokračovať v úzkej spolupráci so zainteresovanými stranami, a to najmä s používateľmi spoločného európskeho kúpneho práva (predovšetkým MSP a spotrebiteľmi), ako aj s právnickými povolaniami, aby bolo spoločné európske kúpne právo prijaté širokou verejnosťou v celej Európskej únii, pretože vzhľadom na jeho voliteľný charakter bude úspech spoločného európskeho kúpneho práva závisieť od toho, či a do akej miery sa bude používať pri transakciách na vnútornom trhu.

PRÍLOHA I

Právny rámec EÚ v oblasti návrhu spoločného európskeho kúpneho práva

Zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi				**Zmluvy medzi podnikateľmi**		
Oblasť zmluvného práva	**Smernica o právach spotrebiteľov**	**Iné relevantné právne predpisy EÚ**	**Smernica o elektronickom obchode**	**Smernica o elektronickom obchode**	**Smernica o boji proti oneskoreným platbám**	**Viedenský dohovor o medzinárodnej kúpe tovaru**
Informácie a rokovanie pred uzavretím zmluvy	ÁNO	ÁNO	ÁNO	ÁNO	NIE	NIE s niekoľkými výnimkami
Uzavretie zmluvy	NIE	NIE	ÁNO čiastočne	NIE	NIE	ÁNO
Práva na odstúpenie od zmluvy	ÁNO	ÁNO	NIE	NIE	NIE	NIE
Dôvody neplatnosti	NIE	NIE	NIE	NIE	NIE	NIE
Výklad	NIE	NIE (s jednou výnimkou)	NIE	NIE	NIE	ÁNO
Obsah a účinky	NIE	NIE	NIE	NIE	NIE	NIE s niekoľkými výnimkami
Neprijateľné zmluvné podmienky	NIE	ÁNO	NIE	NIE	ÁNO čiastočne	NIE
Povinnosti a prostriedky nápravy zmluvných strán kúpnej zmluvy	NIE	ÁNO	NIE	NIE	NIE	ÁNO
Dodávka a prenos rizika	ÁNO	NIE	NIE	NIE	NIE	ÁNO
Povinnosti a prostriedky	NIE	NIE	NIE	NIE	NIE	NIE

nápravy zmluvných strán zmluvy o poskytnutí súvisiacich služieb						
Náhrada škody, zmluvná pokuta za nesplnenie a úroky	NIE	NIE	NIE	NIE	ÁNO	ÁNO
Vrátenie plnení	NIE	NIE	NIE	NIE	NIE	ÁNO
Premlčanie	NIE	NIE	NIE	NIE	NIE	NIE